

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. Ď.**, bytom H., zastúpený *JUDr. A., advokátkou*, so sídlom Z., proti žalovanému: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 72/08-39 zo dňa 23. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 72/08-39 zo dňa 23. júna 2010, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 2S 72/08-39 zo dňa 23.6.2010 podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti fiktívneho rozhodnutia ministra spravodlivosti SR, ktorým bolo podľa žalobcu rozhodnuté o jeho rozklade zo dňa 14.1.2008 podanom proti rozhodnutiu žalovaného o nevyhovení žiadosti žalobcu zo dňa 16.12.2007 o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), keďže mal za to, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že podľa názoru krajského súdu žalobcu bolo potrebné považovať za osobu neoprávnenú k podaniu žaloby, pretože k žiadnej ujme na jeho právach v dôsledku neexistujúceho fiktívneho rozhodnutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky dôjsť nemohlo. Konštatoval, že žalobcovi boli sprístupnené informácie v požadovanom rozsahu kompetentnou povinnou osobou, z ktorých dôvodov nemohlo dôjsť k fikcii vydania zamietavého rozhodnutia žalovaného, proti ktorému by bolo možné podať rozklad. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný v danej veci nezostal po obdržaní žiadosti o sprístupnenie informácie nečinný a žiadosť bezodkladne postúpil GR ZVJS ako inštitúcii rovnako kompetentnej k vybaveniu žiadosti. Poukázal na to, že žalovaný sa dopustil drobnej vady konania len tým, že oznámenie o postúpení žiadosti zaslal žalobcovi oneskorene, až po vybavení žiadosti zo strany GR ZVJS. Podľa názoru krajského súdu však uvedené pochybenie nemohlo spôsobiť tak vážny zásah do práv žalobcu, keďže účel zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktorým je predovšetkým prístup žiadateľa k požadovaným informáciám, bol v danom prípade naplnený.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci. Nesúhlasil s právnym záverom súdu prvého stupňa. Napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za nezákonné. Uviedol, že podľa jeho názoru je oprávnenou osobou, pretože spĺňa všetky zákonom stanovené predpoklady na podanie žaloby a to - je fyzickou osobou, bol účastníkom správneho konania a tvrdí, že bol postupom a rozhodnutím žalovaného správneho orgánu ukrátený na svojich právach, a preto nemôže súd konanie zastaviť, ale musí vo veci meritórne rozhodnúť, t.j. či je tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach dôvodné alebo nie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril a odvolací návrh odvolaciemu súdu nepredložil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu dospel k záveru, že krajský súd postupom, ktorým konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu podania žaloby neoprávnenou osobou zastavil, nepostupoval správne a v súlade so zákonom.

Aktívne legitimovanou na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom žalovaného správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, bol účastníkom správneho konania alebo sa s ním ako s účastníkom v správnom konaní malo konať a existencia porušenia alebo neporušenia jeho práv vyplýva z napadnutého rozhodnutia alebo postupu žalovaného správneho orgánu, dôkazom čoho je administratívny spis, ktorý si je správny súd povinný od žalovaného správneho orgánu vyžiadať. Od aktívnej legitimácie žalobcu je treba rozlišovať procesnú legitimáciu na podanie žaloby a to oprávnenosť žalobcu na podanie žaloby podľa § 250d ods. 3 O.s.p., ktorý je procesným inštitútom stanovujúcim procesné postavenie žalobcu

v preskúmvacom konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (správne súdnictvo) a vyplýva z postavenia žalobcu v správnom konaní. Osobou neoprávnenou na podanie žaloby treba považovať takú osobu, ktorá nebola účastníkom správneho konania, ani sa s ňou v správnom konaní nemalo konať, keďže týmto konaním nedošlo alebo v zmysle zákona nemohlo dôjsť k zásahu do jeho práv (§ 250 ods. 2 O.s.p.). Pokiaľ krajský súd pri skúmaní podmienok konania zistí, že žalobca nie je procesne legitímnou teda oprávnenou osobu na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaví. Pokiaľ však krajský súd zistí, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, teda že mu nesvedčí právo a teda, že napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného správneho orgánu nedošlo k ukráteniu jeho práv alebo právom chránených záujmov, keďže žalovaný správny orgán v preskúmvanej veci rozhodol v súlade so zákonom, žalobu zamietne.

Z predloženého spisu krajského súdu v danej veci vyplýva, že žalobca žiadal od žalovaného poskytnutie informácií, žalovaný správny orgán postúpil jeho žiadosť GR ZVJS, ktorú skutočnosť žalobcovi neoznámil, žalobca podal proti fiktívnemu rozhodnutiu žalovaného o neposkytnutí informácií rozklad, o ktorom žalovaný nerozhodol a žalobcovi listom oznámil, že jeho žiadosť bola postúpená na vybavenie príslušnej povinnej osobe – GR ZVJS, ktorá mu poskytla požadované informácie. Žalobca potvrdil, že od GR ZVJS obdržal informácie a súčasne tvrdil, že požadované informácie žiadal však od žalovaného a nie od ozbrojenej zložky.

Súd prvého stupňa v danej veci postupoval v rozpore s § 250d ods. 1 O.s.p., pretože zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez toho, aby sa oboznámil so spisovým materiálom žalovaného správneho orgánu, keďže administratívny spis sa v súdnom spise nenachádza. Pod pojmom "spisy žalovaného správneho orgánu" treba rozumieť úplný a originálny spisový materiál správneho orgánu vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí a riadne zažurnalizovaný, aby nevznikli pochybnosti o postupnosti jednotlivých procesných úkonov a o úplnosti spisu.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatuje, že žalobcu bolo potrebné považovať za osobu neoprávnenú k podaniu žaloby, pretože k žiadnej ujme na jeho právach v dôsledku neexistujúceho fiktívneho rozhodnutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky dôjsť nemohlo a súčasne, že žalobcovi boli sprístupnené informácie v požadovanom rozsahu kompetentnou povinnou osobou, z ktorých dôvodov nemohlo dôjsť k fikcii vydania zamietavého rozhodnutia žalovaného, proti ktorému by bolo možné podať rozklad, s poukazom na to, že pokiaľ sa aj žalovaný dopustil drobnej vady konania tým, že oznámenie o postúpení žiadosti zaslal žalobcovi oneskorene, takéto pochybenie nemohlo spôsobiť zásah do jeho práv. Dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho žalobe sa náležite nezaoberal. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva záver, z akých dôvodov považoval súd prvého stupňa žalobcu za procesne nelegitímneho na podanie žaloby s poukazom na to, že pokiaľ súd prvého stupňa tvrdil, že nemohlo dôjsť k porušeniu práv žalobcu postupom žalovaného, z tohto tvrdenia vyplýva skôr záver súdu prvého stupňa, že žalobcu nepovažoval za aktívne legitímneho na podanie žaloby.

Odvolací súd v danej veci vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa trpí nepreskúmateľnosťou pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci opäť rozhodnúť. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne opätovne o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 26. januára 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth